

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514209157
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7514209157.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobcu Ministerstvo vnútra SR, IČO: 00151866, zastúpené KR PZ Košice, Košice, Kuzmányho 8, proti žalovanému A. A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C., D. E. XX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Králikom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, za účasti intervenienta, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, o zaplatenie sumy 2.197,03 eur s prísl., o odvolaní žalovaného a intervenienta na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice okolie, č. k. 16C/227/2014-148 zo dňa 13. mája 2021 v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Košice okolie č. k. 16C/227/2014-205 zo dňa 6. decembra 2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.
- II. N e p r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému a intervenientovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice okolie (ďalej len v „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.197,03 eur spolu s 5,25%-ným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od podania žaloby 22.5.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

III. Trovy konania v časti týkajúcej sa zastavenia konania žalovanému a intervenientovi nepriznáva.

2. Dopĺňacím rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia súd prvej inštancie rozhodol v tomto znení:

Návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

3. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že predmetnou žalobou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného pôvodne na náhradu sumy 10.985,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z dlžnej sumy od podania žaloby až do zaplatenia. V priebehu konania žalobca vzal žalobu v časti istiny vo výške 8.788,11 eur späť, keďže táto suma bola poisťovňou žalovaného uhradená, pričom súd uznesením na pojednávaní dňa 21.02.2014 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa istiny 8.788,11 eur a v tejto časti konanie zastavil.

4. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 2.197,03 eur s prísl. na tom podklade, že dňa 24.01.2012 v čase o 7.50 hod. na rovnom úseku štátnej cesty I/50 od obce Včeláre smerom na Dvorníky v okrese Košice - okolie došlo k dopravnej nehode, kde žalovaný ako vodič osobného motorového vozidla zn. Octavia Combi ev. č. C. XXX D. zaviniel dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej utrpel nstržm. F. G. príslušník policajného zboru poškodenie zdravia. Poškodenie zdravia príslušníkom PZ bolo žalobcom posúdené ako úraz pri výkone štátnej služby v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a jeho odškodnenie služobným úradom bolo v čase podania žaloby v štádiu škodového konania, zranenie poškodeného policajta si však vyžiadalo aj jeho dočasnú práceneschopnosť na výkon štátnej služby, za čo mu podľa oznámenia oddelenia miest a platov Centra podpory Košice Ministerstva vnútra SR zo dňa 9.01.2014 za obdobie od 24.01.2012 do 2.02.2012 bol vyplatený služobný plat v nemoci vo výške 270,35 eur a za obdobie od 3.02.2012 do 30.06.2013 mu bola vyplatená náhrada služobného platu vo výške 100% čistého služobného platu vo výške 10.714,79 eur. Vyplatením uvedených finančných náhrad za dočasnú neschopnosť na výkon štátnej služby vznikla tak na majetku štátu škoda v celkovej hodnote 10.985,14 eur.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie právne vec posúdil v zmysle ustanovení § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 442 ods. 1 OZ, § 446 OZ, § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Keďže predmetom konania je nárok uplatnený podľa zákona č. 328/2012 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva právo Služobného úradu, resp. Služobného útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia voči tretím osobám si uplatniť nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia, ak ide o zavinené protiprávne konanie, a zavinenie žalovaného bolo preukázané právoplatným a vykonateľným rozsudkom pod sp. zn. 3P/13/2013, keďže žalovaný bol uznaný vinným z príčinu ublíženia na zdravý podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, nakoľko inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdravý a spáchal tento čin závažným spôsobom na chránenej osobe s tým, že rozsudok bol potvrdený uznesením Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 6Po/49/2016-631 zo dňa 27.10.2016, pričom v civilno-sporovom konaní s odkazom na ustanovenie § 193 CSP je súd viazaný tým, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Zároveň bolo preukázané aj poškodenie zdravia príslušníka policajného zboru posúdené ako úraz pri výkone štátnej služby v zmysle zákona č. 73/1198 Z.z., ktoré si vyžiadalo dočasnú neschopnosť policajta na výkon štátnej služby, ako aj náhradu služobného platu vo výške 100 %, k úhrade ktorej aj došlo vo výške 10.714,79 eur, čím vznikla na majetku štátu škoda v tejto výške, čo v konaní podľa súdu prvej inštancie nebolo ani sporné okrem výšky spoluzavinenia poškodeného nakoľko intervient vyplatil len 80 % vyrovnanie nárokov žalobcu, keďže dospel k záveru o spoluzavinení poškodeného, nakoľko svojou jazdou nedodrжал žalovaný bezpečnostné pravidlá si žalobca voči žalovanému, t. j. škodcovi, titulom regresného nároku uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z., a z dôvodu, že v konaní nebola preukázaná náhla prekážka na strane poškodeného a žalovaný mohol dopravnej nehode pri správnej technike jazdy zabrániť, a to znížením rýchlosti, pričom bola vyhlásená mimoriadna pátracia akcia po nebezpečných osobách a poškodený, ako policajt, dodrжал bezpečnostné predpisy i svetelnú signalizáciu, stál na stredovej čiare (v skutočnosti preukázané z vyšetrovacieho i trestného spisu), tak nevytvoril pre žalovaného náhlu prekážku. Preto súdu prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu, a to nie len čo sa týka priznanej istiny, ale aj príslušenstva v zmysle § 517 ods. 1 veta 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1195 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z plného úspechu žalobcu v konaní, ktorý ale nárok nežiadal (§ 255 CSP), ako aj z dôvodného plnenia počas konania (výrok č. III.).

6. Dopíňacím rozsudkom súd prvej inštancie, keďže opomenul rozhodnúť o celom predmete konania a žalobca zotrval na úrokoch z omeškania z celej sumy návrhom uplatnenej s tým, že uznesením zo dňa 21.2.2014 súd pripustil čiastočne späťvzatie žaloby len v časti týkajúcej sa istiny vo výške 8.788,11 EUR a v tejto časti aj konanie zastavil (táto suma bola poisťovňou žalovaného uhradená) a úrok z omeškania pozostáva z celého uplatneného nároku vo výške 10.980,14 EUR od podania žaloby až do vyplatenia

tohto rozdielu žalovaným, t. j. do 18.12.2018, súd prvej inštalácie v tejto časti žalobu zamietol v zmysle § 225 ods. 1, 2 CSP.

7. Proti rozsudku vo výrokoch pod číslom I. a II. podal odvolanie žalovaný v zákonnej lehote (včas). Nesúhlasil s právnym názorom súdu, že výlučne žalovaný bez akéhokoľvek spoluzavinenia poškodeného spôsobil poškodenie zdravia príslušníkovi policajného zboru, keďže absolútne súd prvej inštalácie opomenul zhodnotiť odôvodnenie prvostupňového trestného súdu, či akékoľvek vyjadrenia znalcov, ktoré k posúdeniu priebehu dopravnej nehody vypracovali znalecký posudok a v znení ktorých technickou príčinou dopravenej nehody bola teda „aj“ nesprávna technika jazdy vodiča H. I., čím nebola splnená základná podmienka pri konštatovaní náhlej prekážky. Z toho tak vyplýva, že nesprávna technika jazdy žalovaného nebola jedinou príčinou vzniku dopravnej nehody, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalovaný neprekročil povolenú rýchlosť v mieste dopravenej nehody, čo vyplýva zo znaleckých posudkov vypracovaných v trestnom konaní a poškodený náhle vstúpil do jazdného pruhu vozovky, po ktorej prechádzal žalovaný, čo bolo preukázané aj výpoveďou znalca z Odboru zdravotníctva J. K. G. a taktiež z výsluchu znalca L. L. B.. Rovnako, že poškodený nedal zreteľný a jasný znak na zastavenie na stredovej deliacej čiare, v rukách mal zasvietené červené svetlo, ktorým žalovanému bezprostredne znamenie na zastavenie nedával, poškodený nemal predpísanú výstroj na dávanie svetelných znakov pri zastavovaní vozidiel za nočných podmienok, čím porušil článok 17 ods. 6 Nariadenia prezidenta policajného zboru, o vykonávanie dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, v konaní o dopravných nehodách a dopravnoinžinierskej činnosti (uverejneného vo Vestníku PZ- v Zbierke nariadení prezidenta zo dňa 7.6.2011, ktorý predpisuje spôsob, akým sú policajti povinní zastavovať vozidlá), dávajúc v tomto znení aj do pozornosti rozsudok prvostupňového súdu v trestnej veci pod sp. zn. 3T/13/2013 zo dňa 20.1.2016, ktorým súd vyhodnotil „ako náhly vstup poškodeného do jazdnej dráhy s vyvolaním kolíznej situácie, ktorej žalovaný nedokázal zabrániť“, a preto vychádzajúc z prvostupňového rozhodnutia v trestnom spise a spoluzavinenia poškodeného, súd prvej inštalácie v občianskoprávnom konaní dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

8. Čo sa týka príslušenstva z priznanej istiny poukazoval na to, že žalobca žiadal náhradu sumy vo výške 10985,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,20 % ročne z dlžnej sumy od podania žaloby až do úplného zaplatenia, keďže po podaní žaloby, poisťovňa žalovaného Allianz-Slovenská poisťovňa uhradila žalobcovi zo služobného platu, ktorý bol poškodenému vyplatený vo výške 894,51 eur sumu 715,61 eur, po zohľadnení 20 % -ného spoluzavinenia, z náhrady služobného platu v celkovej sume 630,85 eur sumu 504,68 eur po zohľadnení 20 %-ného spoluzavinenia, pri náhrade služobného platu vo výške 270,35 eur sumu 216,28 eur po zohľadnení 20 %-ného spoluzavinenia. Tak celkovo z náhrady služobného platu v celkovej výške 10.714,79 eur bola vyplatená čiastka 8.571,83 eur, pozohľadnení 20 %-ného spoluzavinenia. Po zaplatení sumy zo strany Allianz –Slovenská poisťovňa podaním zo dňa 8.2.2019 vzal žalobca podanú žalobu čiastočne späť a to vo výške 8.788,11 eur a súd uznesením na pojednávaní dňa 21.2.2014 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v sume istiny vo výške 8.788,11 eur a v tejto časti konanie zastavil. Keďže žalobca uplatnil priamy nárok voči poisťovateľovi, ktorý musel následne čiastočne vziať späť, a to s odkazom na ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. a čiastočnú úhradu uplatnenej sumy vo výške 8788,11 eur, v dôsledku čiastočného späťvzatie pre zaplatenie treťou osobou - Allianz- Slovenská poisťovňa a. s., tak postup žalobcu podaním žaloby voči žalovanému bol dôvodom neskoršieho zastavenia konania „na základe následnej úhrady zo strany poisťovne“. Žalobca mal ale postupovať podľa § 10 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. a vyžiadať si od žalovaného údaje o poisťovní pre uplatnenie nároku a keďže tak nekonal, práve žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Preto navrhoval, aby súd žalobu o zaplatenie 2197,0 Eur s prísl. zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov celého konania, vrátane trov konania v časti týkajúcej sa zastavenia konania, a to v celom rozsahu.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného proti napadnutému rozsudku poukazoval na to, že práve znaleckým dokazovaním so zreteľom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/49/2016-637 a znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity sú zrejmé dve varianty príčin dopravnej nehody, z ktorých jednoznačne ale vyplýva nesprávna technika jazdy žalovaného, ktorá bola prvkom nehodového deja, ako aj oneskorená reakcia na poškodeného, pričom práve krajský súd vo svojom rozhodnutí vyvrátil tvrdenia žalovaného, že policajti nemal v ruke baterku so zasvieteným červeným svetlom, čo bolo preukázané výpoveďou svedkyňi M. D., ktorá uviedla, že poškodený mal v rukách zapnuté červené svetlo, pričom keď dávala doklady policajtom, „ktorý k nej prišiel, prešlo

okolo vozidlo, ktoré narazilo do policajta stojaceho pri stredovej čiare“ Túto skutočnosť potvrdil aj svedok J. D., veliteľ policajnej hliadky s tým, že čo sa týka náhlej prekážky rovnako to vysvetlil Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí na strane 7, v zmysle ktorého podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých predpisov, prekážka náhla je „prekážka, ktorá je vodičovi vytvorená takým spôsobom, že vodič pri správnej technike jazdy nemôže zastaviť do miesta zrážky, resp. nemôže odvrátiť dopravnú nehodu“, čo v danom prípade naplnené nebolo, nakoľko zo znaleckých posudkov vyplynulo, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalovaného. Rovnako Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí v bode 17 na strane 6 konštatoval, že „v trestnom konaní bolo jednoznačne ustálené, že za vznik dopravnej nehody je zodpovedný žalovaný, keďže rýchlosť prekročil podstatným spôsobom, v dôsledku čoho porušil ustanovenia Zákona o cestnej premávke, na základe ktorého je vodič povinný prispôbiť rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a vodič má jazdiť len primeranou rýchlosťou tak, aby bol schopný vozidlo zastaviť na vzdialenosť, na vznik ktorej má rozhľad“, ako aj to, že „poškodenému bola spôsobená ťažká ujma na zdraví konaním žalovaného“, čím boli naplnené v trestnom konaní všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, vrátane zavinenia žalovaného. Tým považoval námietky žalovaného za právne irelevantné, a to s apelom aj na to, že dňa 25.10.2018 aj sám žalovaný prejavil vôľu uhradiť žalovanú sumu cestou poisťovne Allianz-Slovenská poisťovňa a. s. v celej výške. Čo sa týka priznaného nároku na náhradu trov konania poukazoval na bod 18 na strane 6 odôvodnenia uznesenia zo dňa 28.9.2020 sp. zn. 3Co/199/2019, kde Krajský súd v Košiciach uviedol, že „súd prvej inštancie v tomto konaní je viazaný právnym a vykonateľným rozhodnutím o zavinenom konaní žalovaného, a preto pasívna legitímácia žalovaného v konaní je správna, keďže žalobca mal právo voľby proti komu bude smerovať ním uplatnený nárok“. Žalovaný bol žalobcom vyzvaný na dobrovoľnú úhradu náhrady škody, ako aj na to, že si ju bude vymáhať súdnou cestou, a to pokusom o zmier zo dňa 13.1.2014, ktorý bol žalovanému doručený dňa 24.1.2014 a keďže v dôsledku protiprávneho konania žalovaného došlo ku škode na zdraví príslušníka policajného zboru, ktorému žalobca za dočasnú neschopnosť na výkon štátnej služby aj vyplatil dávku nemocenského zabezpečenia, tak žalobcovi vznikol regresný nárok na vrátenie vyplatených finančných náhrad v plnej výške s príslušenstvom, t.j. s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo zvyšnej dĺžky sumy 2.197,03 eur od podania žaloby, t.j. od 22.5.2014 až do zaplatenia. Z dôvodu, že rozsudok je vecne správny, navrhol ho žalobca potvrdiť.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu opätovne poukazoval na dôvody podaného odvolania a skutočnosti prameniace z rozhodnutia súdu prvej inštancie v trestnom konaní, z ktorých pramení spoluzavinenie poškodeného, keďže vstúpil do jazdnej dráhy vozidla riadeného žalovaným v takom čase, že mu muselo byť zrejmé, že žalovaný svojim vozidlom nezastavuje a pri rýchlosti, ktorou sa pohyboval žalovaný ani zastaviť pred ním nemôže, pričom ide o vstup náhly, ktorý vyvolal kolíziu situáciu, ktorej žalovaný už nedokázal zabrániť, a preto zotrval na odvolacom návrhu.

11. Žalobca reagujúc na vyjadrenie žalovaného poukazoval na opakované účelové argumenty vytrhnuté z kontextu len rozsudku Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 3T/13/2013 zo dňa 20.1.2016, ale nie z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 6To/49/2016-637. Ku skutočnosti, že poškodený policajt náhle vstúpil do jazdneho pruhu, a tým vytvoril žalovanému náhlu prekážku, Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6To/49/2016-637 na strane 7 uviedol: „Podľa Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých predpisov, prekážka náhla je prekážka, ktorá je vodičovi vytvorená takým spôsobom, že vodič pri správnej technike jazdy nemôže zastaviť do miesta zrážky, resp. nemôže odvrátiť dopravnú nehodu.“. Technickou príčinou dopravnej nehody bola teda nesprávna technika jazdy žalovaného a zároveň aj nebola splnená základná podmienka pre konštatovanie náhlej prekážky, a to správna technika jazdy žalovaného

12. K tomuto vyjadreniu sa už žalovaný nevyjadril.

13. Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie aj intervient Rovnako poukazoval na skutočnosti uvádzané žalovaným v podanom odvolaní, keďže rozhodnutie prvoinštančného súdu nepovažoval za zákonné a správne, nakoľko ide o regresný nárok vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody s tým, že charakter uplatňovaného nároku vylučuje, aby žalobca mal právo na náhradu škody vo väčšom rozsahu, ako ho mal sám poškodený, a preto priznaním nároku vrátane príslušenstva v danej veci nie je správny s tým, že v čase podania žaloby ani nedisponoval intervient dôkazom o zavinenom protiprávnom konaní tretej osoby a z tohto dôvodu aj predmetné konanie bolo prerušené

do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice – okolie sp. zn. 3T/13/2013, a preto až právoplatným rozhodnutím v trestnej veci, a to uznesením Krajského súdu v Košiciach 6To/49/2016 zo dňa 27.10.2016 bolo preukázané poškodenie zdravia zavinенým konaním žalovaného, čo bolo podstatným pre priznanie nároku, ktorý je predmetom konania, a k premlčaniu nároku mohlo dôjsť až rozhodnutím súdu. Navrhoval zmenu napadnutého rozhodnutia a zamietnutie žaloby aj čo do príslušenstva pohľadávky.

14. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného, ako aj interwienenta.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.1.2024 o 10.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 10.1.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky odvolateľa nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

19. Odvolací súd odkazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP a odôvodnenie súdu prvej inštancie, keďže sa s ním v celom rozsahu stotožňuje s tým, že odvolacie námietky žalovaného prameni z jeho námietok v rámci učinenej procesnej obrany v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal, načo aj odvolací súd poukazuje.

20. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP a vecne správne súd prvej inštancie sa vysporiadal s dôkaznými prostriedkami v konaní so zreteľom na prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu a procesnej obrany zo strany žalovaného, ktoré správne vyhodnotil a vec vecne správne právne posúdil, keďže nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami žalovaného a ani interwienta na strane žalovaného v tomto konaní, ktoré len kopírujú ich procesnú obranu v konaní, ktorá je právne irelevantná a ktorá ani v odvolacom konaní nemôže zvrátiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

21. Aj odvolací súd apeluje na to, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 10.985,14 eur s príslušenstvom a nakoľko poisťovňa žalovaného, ktorá v konaní vystupuje ako interwient, poukázala v priebehu konania žalobcovi na účet sumu 8.788,11 eur, keďže si stanovila 20%-né spoluzavinenie

poškodeného, žalobca trval už len na zaplatení rozdielu súm, t.j. 2.197,03 eur s prísl., titulom náhrady škody.

22. Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

24. Podľa ust. § 446 OZ, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

25. Podľa ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, služobný úrad, úrad sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávok sociálneho zabezpečenia, náhrady služobného platu alebo služobného príjmu počas dočasnej neschopnosti na výkon služby v dôsledku ich protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vzniku nároku na dávku sociálneho zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej súm.

26. Predmetom pôvodného konania bolo zaplatenie sumy 10.985,14 eur s príslušenstvom, a to podľa zákona č. 328/2012 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z ktorého ako už bolo vyššie uvedené, vyplýva, že služobný úrad resp. služobný útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva, alebo vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia, avšak podmienkou je, že ide o zavinené protiprávne konanie.

27. Z obsahu spisu sp. zn. 3T/13/2013, ako aj z jeho rozsudku zo dňa 20.01.2016 súd zistil, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, keďže inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal tento čin závažnejším spôsobom na chránenej osobe. Tento rozsudok bol potvrdený rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 6To/49/2016-637 zo dňa 27.10.2016, čím v trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané protiprávne konanie žalovaného a súd je viazaný v civilnom sporovom konaní rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal (§ 193 CSP).

28. Odvolací súd apeluje na to, že odvolatelia sa v podanom odvolaní opierali predovšetkým o závery vyplývajúce z rozhodnutia vydaného na súde prvej inštancie v trestnej veci pod sp. zn. 3T/13/2013, a nie z konštatovania a právneho záveru Krajského súdu v Košiciach v trestnej veci pod sp. zn. 6To/49/2016-637 zo dňa 27.10.2016, z ktorého jednoznačne vyplýva protiprávne konanie žalovaného, keďže Krajský súd v Košiciach reagujúc na odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 20.1.2016 sp. zn. 3T/13/2013 na čl. 144 sa na str. 9 sa konkrétne vyjadril k mechanike poškodenia zdravia, a to vytvorením „náhlej prekážky“, ktorú ozrejmil zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých predpisov v tom znení, že „prekážka náhla je prekážka, ktorá je vodičovi vytvorená takým spôsobom, že vodič pri správnej technike jazdy nemôže zastaviť do miesta zrážky, resp. nemôže odvrátiť dopravnú nehodu. V danom prípade ale bola rozpoznateľnosť policajta stojaceho na stredovej čiare už asi cca 80 m, a ak by obžalovaný znížil rýchlosť prejazdu zúženým koridorom na maximálne 40 km/h, mohol dopravnej nehode zabrániť, a teda technickou príčinou dopravnej nehody bola teda „aj“ nesprávna technika jazdy vodiča Škody Octavia. Tak nebola splnená základná podmienka pre konštatovanie náhlej prekážky, a to správna technika jazdy obžalovaného. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný, t.j. žalovaný v tomto konaní, inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe a naplnil tak skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona“.

29. Uvádzanou skutočnosťou je tak vyvrátené tvrdenie žalovaného o spoluzavinení poškodeného na vzniku dopravnej nehody a jeho následkoch, nakoľko, ak by žalovaný jazdil bezpečným spôsobom a prispôsobil svoju jazdu mimoriadnej situácii, mohol by nehode zabrániť, čím podľa odvolacieho súdu nie je namieste spoluzavinenie poškodeného v rámci učeného plnenia intervenientom po znížení

plnenia o 20 %, keďže aj odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru o jednoznačnom zavinení žalovaného a jeho protiprávnom konaní titulom náhrady škody, ktorá tak poškodenému so vznikom dopravnej nehody vznikla, a to aj titulom regresného nároku tak, ako to aj správne konštatoval súd prvej inštancie, nakoľko poškodenie zdravia príslušníka PZ je potrebné správne právne posúdiť ako úraz pri výkone štátnej služby v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z., ktoré si vyžiadalo dočasnú neschopnosť na výkon štátnej služby, ako aj náhradu jeho služobného platu vo výške 100 %, ktorá mu bola žalobcom aj uhradená spolu vo výške 10.714,79 eur, čím žalobcovi dôvodne vznikla na majetku škoda v celkovej výške 10.985,14 eur.

30. Keďže zo strany intervenienta bola uhradená vzniknutá škoda len sčasti, keďže intervenient plnenie krátil o 20 %, ale nedôvodne, vecne správne súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznaný nárok vecne správne aj žalobcovi priznal v plnej výške, a to aj čo sa týka priznania príslušenstva, keďže výplatom jednotlivých dávok náhrad služobného platu titulom dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby sa žalovaný dostal do omeškania, a to od podania žaloby na súd, t.j. odo dňa 22.5.2014, nakoľko aj na uvedenú skutočnosť nemá vplyv ukončenie trestného konania. Už v čase vzniku dopravnej nehody bolo zrejmé, ako došlo k dopravnej nehode a kto ju spôsobil s tým, že prebiehajúce trestné konanie len potvrdilo protiprávnosť konania žalovaného, ktorý svojou nesprávnou technikou jazdy spôsobil dopravnú nehodu, a škodu poškodenému, ktorý si len plnil svoje pracovné povinnosti a to ešte v čase mimoriadnej udalosti, pri plnení ktorých mu vznikla ťažká ujma na zdraví s tým, že predmetom konania sú nároky, ktoré mu vyplatil žalobca titulom náhrady mzdy, ktoré sú mesačne splatné.

31. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, a to aj v spojení s výrokom o trovách konania a dopĺňacím rozsudkom, keďže odvolacie námietky odvolateľov sú v spore právne irelevantné s apelom na to, že žalobca má právo tak, ako to už aj konštatoval odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení pod č.k. 3Co/199/2019-125 zo dňa 28. septembra 2020, voľby proti komu bude smerovať ním uplatnený nárok, v danom prípade priamo od žalovaného t.j. škodcu.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaný a intervenient boli v odvolacom konaní plne neúspešný a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, trovy odvolacieho konania nevznikli, nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).